

V prvi bitki na Poljskem pred Varšavo Nemci poraženi.

Izgubili nad 60,000 mož na mrtvih, ranjenih in ujetnikih ter se morali umikati, dokler jim niso prišli na pomoč Avstrijci, nakar so se spet postavili proti Rusom. Sedaj se vrši velika bitka med ruskimi trdnjavama Ivangorod in Radom.

Avstrijci v Galiciji se bojujejo sijajno, kakor priznava Petrograd.

Pariz, 22. okt. — Brzojavka iz Rima pravi, da so prejeli tam poročilo iz Vidma, Italija, ki naznanja, da je bil avstrijski general Bruderman, branitelj Lvova, odstavljen od svojega poveljstva in postavljen pred vojno sodišče.

London, 22. okt. — Nasproti ruske poročilu o povoljnih razvojih v Galiciji zatrjujejo na Dunaju, da so bili Rusi pogumni nazaj še dalje. Ne bili Rusi pogumni nazaj še dalje. Ne bili Rusi pogumni nazaj še dalje. Ne bili Rusi pogumni nazaj še dalje.

London, 22. okt. — Predhodna bitka med ruskimi in avstrijsko-nemškimi armadami na vzhodnem vojnem tejišču se razvija hitreje. Poročila iz ruskih virov naznanjajo danes, da je bil prvi nemški napad na Varšavo, poljsko glavno mesto, in trdnjavo Ivangorod odbit in sovražnik pognan nazaj več nego osem milj. Poročila govore o velikih zmagi.

London, 23. okt. — Naznanjeni poraz glavne nemške armade pred Varšavo je glavni predmet novicam z vzhodnega vojnega tejišča. Resni poraz Nemcev in njihovo nadaljnje umikanje od reke Vistule, zasledovano po Rusih, se tolmači kot pretrganje nemške ofenzive na Ruskem Poljskem.

Toda dvomno je, ali bo Rusom mo-

govče resno ogroziti nemško mejo v bližnji bodočnosti. Nemci se umikajo v izbrane pozicije, kjer se lahko obdajo z okopi in začno obležno bitko, slično bitki na Francoskem.

Nemci trdijo, da so odbili Ruse zapadno od Avgustowa, Suwalki, v smeri Osoveca, kar kaže, da Nemci poskušajo prodirati od Vzhodne Prusije z namenom, da prisilijo Ruse k ojačenju svoje armade v tem okrožju ter se tako olajša pritisk na nemške čete v varšavskem okrožju.

Nemci tepeni pri Varšavi.

London, 22. okt. — Predhodna bitka med ruskimi in avstrijsko-nemškimi armadami na vzhodnem vojnem tejišču se razvija hitreje. Poročila iz ruskih virov naznanjajo danes, da je bil prvi nemški napad na Varšavo, poljsko glavno mesto, in trdnjavo Ivangorod odbit in sovražnik pognan nazaj več nego osem milj. Poročila govore o velikih zmagi.

London, 23. okt. — Naznanjeni poraz glavne nemške armade pred Varšavo je glavni predmet novicam z vzhodnega vojnega tejišča. Resni poraz Nemcev in njihovo nadaljnje umikanje od reke Vistule, zasledovano po Rusih, se tolmači kot pretrganje nemške ofenzive na Ruskem Poljskem.

Toda dvomno je, ali bo Rusom mo-

govče resno ogroziti nemško mejo v bližnji bodočnosti. Nemci se umikajo v izbrane pozicije, kjer se lahko obdajo z okopi in začno obležno bitko, slično bitki na Francoskem.

Nemci trdijo, da so odbili Ruse zapadno od Avgustowa, Suwalki, v smeri Osoveca, kar kaže, da Nemci poskušajo prodirati od Vzhodne Prusije z namenom, da prisilijo Ruse k ojačenju svoje armade v tem okrožju ter se tako olajša pritisk na nemške čete v varšavskem okrožju.

Nemci tepeni pri Varšavi.

London, 22. okt. — Predhodna bitka med ruskimi in avstrijsko-nemškimi armadami na vzhodnem vojnem tejišču se razvija hitreje. Poročila iz ruskih virov naznanjajo danes, da je bil prvi nemški napad na Varšavo, poljsko glavno mesto, in trdnjavo Ivangorod odbit in sovražnik pognan nazaj več nego osem milj. Poročila govore o velikih zmagi.

London, 23. okt. — Naznanjeni poraz glavne nemške armade pred Varšavo je glavni predmet novicam z vzhodnega vojnega tejišča. Resni poraz Nemcev in njihovo nadaljnje umikanje od reke Vistule, zasledovano po Rusih, se tolmači kot pretrganje nemške ofenzive na Ruskem Poljskem.

Toda dvomno je, ali bo Rusom mo-

govče resno ogroziti nemško mejo v bližnji bodočnosti. Nemci se umikajo v izbrane pozicije, kjer se lahko obdajo z okopi in začno obležno bitko, slično bitki na Francoskem.

Nemci trdijo, da so odbili Ruse zapadno od Avgustowa, Suwalki, v smeri Osoveca, kar kaže, da Nemci poskušajo prodirati od Vzhodne Prusije z namenom, da prisilijo Ruse k ojačenju svoje armade v tem okrožju ter se tako olajša pritisk na nemške čete v varšavskem okrožju.

Nemci tepeni pri Varšavi.

London, 22. okt. — Predhodna bitka med ruskimi in avstrijsko-nemškimi armadami na vzhodnem vojnem tejišču se razvija hitreje. Poročila iz ruskih virov naznanjajo danes, da je bil prvi nemški napad na Varšavo, poljsko glavno mesto, in trdnjavo Ivangorod odbit in sovražnik pognan nazaj več nego osem milj. Poročila govore o velikih zmagi.

London, 23. okt. — Naznanjeni poraz glavne nemške armade pred Varšavo je glavni predmet novicam z vzhodnega vojnega tejišča. Resni poraz Nemcev in njihovo nadaljnje umikanje od reke Vistule, zasledovano po Rusih, se tolmači kot pretrganje nemške ofenzive na Ruskem Poljskem.

Toda dvomno je, ali bo Rusom mo-

govče resno ogroziti nemško mejo v bližnji bodočnosti. Nemci se umikajo v izbrane pozicije, kjer se lahko obdajo z okopi in začno obležno bitko, slično bitki na Francoskem.

Nemci trdijo, da so odbili Ruse zapadno od Avgustowa, Suwalki, v smeri Osoveca, kar kaže, da Nemci poskušajo prodirati od Vzhodne Prusije z namenom, da prisilijo Ruse k ojačenju svoje armade v tem okrožju ter se tako olajša pritisk na nemške čete v varšavskem okrožju.

Nemci tepeni pri Varšavi.

London, 22. okt. — Predhodna bitka med ruskimi in avstrijsko-nemškimi armadami na vzhodnem vojnem tejišču se razvija hitreje. Poročila iz ruskih virov naznanjajo danes, da je bil prvi nemški napad na Varšavo, poljsko glavno mesto, in trdnjavo Ivangorod odbit in sovražnik pognan nazaj več nego osem milj. Poročila govore o velikih zmagi.

London, 23. okt. — Naznanjeni poraz glavne nemške armade pred Varšavo je glavni predmet novicam z vzhodnega vojnega tejišča. Resni poraz Nemcev in njihovo nadaljnje umikanje od reke Vistule, zasledovano po Rusih, se tolmači kot pretrganje nemške ofenzive na Ruskem Poljskem.

Toda dvomno je, ali bo Rusom mo-

govče resno ogroziti nemško mejo v bližnji bodočnosti. Nemci se umikajo v izbrane pozicije, kjer se lahko obdajo z okopi in začno obležno bitko, slično bitki na Francoskem.

Nemci trdijo, da so odbili Ruse zapadno od Avgustowa, Suwalki, v smeri Osoveca, kar kaže, da Nemci poskušajo prodirati od Vzhodne Prusije z namenom, da prisilijo Ruse k ojačenju svoje armade v tem okrožju ter se tako olajša pritisk na nemške čete v varšavskem okrožju.

Nemci tepeni pri Varšavi.

London, 22. okt. — Predhodna bitka med ruskimi in avstrijsko-nemškimi armadami na vzhodnem vojnem tejišču se razvija hitreje. Poročila iz ruskih virov naznanjajo danes, da je bil prvi nemški napad na Varšavo, poljsko glavno mesto, in trdnjavo Ivangorod odbit in sovražnik pognan nazaj več nego osem milj. Poročila govore o velikih zmagi.

London, 23. okt. — Naznanjeni poraz glavne nemške armade pred Varšavo je glavni predmet novicam z vzhodnega vojnega tejišča. Resni poraz Nemcev in njihovo nadaljnje umikanje od reke Vistule, zasledovano po Rusih, se tolmači kot pretrganje nemške ofenzive na Ruskem Poljskem.

Toda dvomno je, ali bo Rusom mo-

govče resno ogroziti nemško mejo v bližnji bodočnosti. Nemci se umikajo v izbrane pozicije, kjer se lahko obdajo z okopi in začno obležno bitko, slično bitki na Francoskem.

Nemci trdijo, da so odbili Ruse zapadno od Avgustowa, Suwalki, v smeri Osoveca, kar kaže, da Nemci poskušajo prodirati od Vzhodne Prusije z namenom, da prisilijo Ruse k ojačenju svoje armade v tem okrožju ter se tako olajša pritisk na nemške čete v varšavskem okrožju.

Nemci tepeni pri Varšavi.

Nemci se umikajo pred Rusi.

Uradno naznanjajo v Petrogradu, da so ruske armade na Poljskem in v Galiciji pričele krepko napadati. Nemško levo krilo na Poljskem je v polnem umiku. Središče, armada, ki je prodirala proti Ivangorodu, se drži na levem bregu Vistule, toda oslabeva pod težkim pritiskom. Desno krilo je bilo odbito. Uradno dnevno naznanilo se glasi:

"Odločna ofenziva naših armad je prodrla čez Vistulo na veliki fronti. Nemško prodiranje na Poljskem se je izpremenilo v naglo in ponekod neredno umikanje. To umikanje je v prvi vrsti povzročil oddelek ruskega konjstva od Novega Georgijevska, ki je pregalil Vistulo in obrnil sovražnikovo levo krilo.

"Umik levega krila bo prisilil nemško armado okrog Kozlenice in Ivangoroda tudi k umiku, kakor tudi armado v bližnji Sandomira in proti jugu.

Avstrijci se bojujejo sijajno.

Iz Petrogradno se uradno poroča: "Ob reki San in južno od Przemysla se nadaljuje obupno bojevanje. Poskus Avstrijcev, zajeti rusko levo krilo južno od Przemysla, se je ponestril in Avstrijci so utrpeli velike izgube. Neki avstrijski oddelek, ki je prišel čez Karpatce od mesta Dolina, dvaindvajset milj od Stryja, je bil poražen in razpršen. Avstrijci se bojujejo trdozvrtno in uprav sijajno."

Avstrijci ujeli 20.300 Rusov.

Berlin, 25. okt. (Brezlično čez Sayville.) — Na vzhodnem vojnem tejišču se na prišlo do odločilne bitke. Boji vzhodno od Przemysla se nadaljujejo s trdovratno srditostjo. Tam je ruska bojna fronta zavzela obliko polmesečca, čegar severni in južni konec tvorita napadni točki avstrijskih čet. Dne 24. okt. je šlo 5.300 ruskih ujetnikov mimo glavnega stana, dočim se nahaja 15.000 nadaljnjih ujetnikov medpotoma od Przemysla in Jaroslawa v notranjem deželu.

Od največjega uspeha so bile ukretnitve od strani avstro-ogrškega vojnega vodstva proti razširjanju kolere. Odstotni postavke slučajev v prizadetem okrožju je vedno manjši in nevarnost izbruha splošne epidemije je popolnoma izginila.

O bojih na Srbskem.

Cetinje, 25. okt. — Trije avstrijski zrakoplovi so se pojavili včeraj nad Barom (Antivari) in so vrgli več bomb, ki pa niso napravile škode, kakor se poroča. Prejone so hoteli razdejati zrakoplove, ki jih je pred kratkim izkrcala neka francoska vojna ladja v Baru.

Niš, 25. okt. — Srbski vojni urad je danes izdal sledeče naznanilo: "Dne 19. okt. je prodiral sovražen oddelek proti črnogorskim pozicijam vzhodno od Kalinovika. Črnogorci so pravočasno spoznali kretanje, napadli in porazili sovražnika. Zaplenili so en gorski top, več vozov streliva in mnogo pušk.

"Dne 21. okt. je prišlo ob celi fronti na bosenski meji do bitke, katere so se udeležili Srbi in Črnogorci. Zavezništva sta odbila vse napade in ujela 200 Avstrijcev.

"Vpriču hudega sovražnega napada so bili Črnogorci prisiljeni, da so se nekoliko umeknili."

Predstoječe poročilo se ne krije popolnoma z dunajsko brzojavko od zadnjega petka, v kateri je bilo rečeno, da so bili Srbi in Črnogorci po tridnevni bitki popolnoma poraženi.

Naša kri.

O kranjskem 17. pešpolku piše "Grazer Montagszeitung":

Lvovske leve so nemški listi imenovali one vrle čete naše armade, ki so se na vzhodni fronti cele dneve, da cele tedne v krvavih bojih in nezlomljivem odporu merile z rusko premočjo. Lvovski levi, to bo zgodovinsko ime onih hrabrih čet, onih najhrabrejših med hrabri. K njim spada tudi 17. pešpolk, ljubljanski domači polk. Ta skoro četrt stoletja stari polk, ki se je od svoje ustanovitve boril in kravel skoro v vseh delih Evrope in se zadnjič izkazal ob okupacijski vojni 1. 1878. pri Jajcu, je tudi v tridih bojih vzhodno od Lvova dokazal svojo staro hrabrost. Poveljniki, častniki zbor in moštvo — vsi so podali zglede staroavstrijske vojaške vrlosti v novi obliki.

Nemci izgubili 60,000 mož.

Petrograd, 24. okt. — Vojni urad naznanja danes, da poraženo nemško armado na Poljskem še vedno zasleduje zmagovita ruska armada. Nemške izgube so vedno večje. Celi bataljoni so bili ujeti in mnogi težki topovi zaplenjeni.

Naznanja se, da so Nemci opustili mnogo topov, vojnih zalog in streliva, ter da je na vojnem polju vsepolno mrtvih in ranjenih Nemcev. Rusi so prebrdili Vistulo in začeli splošno prodirati proti prvi liniji nemških mejnih obramb.

"Poročevavec za 'Novoje Vremja'

na fronti ceni nemške izgube na mrtvih, ranjenih in ujetnikih v bojevanju pri Lvov, porodu in zapadno od utrajene pozicije na ne manj nego 60.000.

Srbi in Črnogorci poraženi.

London, 24. okt. — Kakor poročajo iz Dunaja čez Amsterdam, je avstrijski glavni stan naznanil sledeče:

Močni srbski in črnogorski bojni oddelki, ki so vpadli v nezabranjene mejne okraje jugovzhodne Bosne, so bili dne 22. okt. po tridnevni vroči bitki pri Nokrui poraženi in prisiljeni k umiku. Sijajni uspehi bitke se dajo v svojem polnem obsegu dognati šele po dokončanju odločno izvedenega zasledovanja.

Podmaršal Potiorek.

Nova bitka na Poljskem.

London, 25. okt. — Na Poljskem se vrši zdaj srđita bitka med trdnjavama Ivangorod in Radom, kjer so se Nemcem, ki so bili poraženi v svojem prvem poskusu prebrditi Vistulo pred prvimenovanim mestom, pridružili Avstrijci in skupaj ustavili Rusom, ki so zasledovali prve v nadi, da jih uničijo.

Na obeh straneh je bilo ujetih mnogo vojakov in zajetih mnogo topov, ali bitka, ki se razteza čez fronto šestindvajsetih milj, še ni odločena.

Avstrijci se še vedno na moč trudijo prebrditi reko San in se sijajno bojujejo južno od Przemysla v nadi, da dožejo in vzamejo nazaj Lvov.

Avstrijci se bojujejo sijajno.

Iz Petrogradno se uradno poroča: "Ob reki San in južno od Przemysla se nadaljuje obupno bojevanje. Poskus Avstrijcev, zajeti rusko levo krilo južno od Przemysla, se je ponestril in Avstrijci so utrpeli velike izgube. Neki avstrijski oddelek, ki je prišel čez Karpatce od mesta Dolina, dvaindvajset milj od Stryja, je bil poražen in razpršen. Avstrijci se bojujejo trdozvrtno in uprav sijajno."

Avstrijci ujeli 20.300 Rusov.

Berlin, 25. okt. (Brezlično čez Sayville.) — Na vzhodnem vojnem tejišču se na prišlo do odločilne bitke. Boji vzhodno od Przemysla se nadaljujejo s trdovratno srditostjo. Tam je ruska bojna fronta zavzela obliko polmesečca, čegar severni in južni konec tvorita napadni točki avstrijskih čet. Dne 24. okt. je šlo 5.300 ruskih ujetnikov mimo glavnega stana, dočim se nahaja 15.000 nadaljnjih ujetnikov medpotoma od Przemysla in Jaroslawa v notranjem deželu.

Od največjega uspeha so bile ukretnitve od strani avstro-ogrškega vojnega vodstva proti razširjanju kolere. Odstotni postavke slučajev v prizadetem okrožju je vedno manjši in nevarnost izbruha splošne epidemije je popolnoma izginila.

O bojih na Srbskem.

Cetinje, 25. okt. — Trije avstrijski zrakoplovi so se pojavili včeraj nad Barom (Antivari) in so vrgli več bomb, ki pa niso napravile škode, kakor se poroča. Prejone so hoteli razdejati zrakoplove, ki jih je pred kratkim izkrcala neka francoska vojna ladja v Baru.

Niš, 25. okt. — Srbski vojni urad je danes izdal sledeče naznanilo: "Dne 19. okt. je prodiral sovražen oddelek proti črnogorskim pozicijam vzhodno od Kalinovika. Črnogorci so pravočasno spoznali kretanje, napadli in porazili sovražnika. Zaplenili so en gorski top, več vozov streliva in mnogo pušk.

"Dne 21. okt. je prišlo ob celi fronti na bosenski meji do bitke, katere so se udeležili Srbi in Črnogorci. Zavezništva sta odbila vse napade in ujela 200 Avstrijcev.

"Vpriču hudega sovražnega napada so bili Črnogorci prisiljeni, da so se nekoliko umeknili."

Predstoječe poročilo se ne krije popolnoma z dunajsko brzojavko od zadnjega petka, v kateri je bilo rečeno, da so bili Srbi in Črnogorci po tridnevni bitki popolnoma poraženi.

Naša kri.

O kranjskem 17. pešpolku piše "Grazer Montagszeitung":

Lvovske leve so nemški listi imenovali one vrle čete naše armade, ki so se na vzhodni fronti cele dneve, da cele tedne v krvavih bojih in nezlomljivem odporu merile z rusko premočjo. Lvovski levi, to bo zgodovinsko ime onih hrabrih čet, onih najhrabrejših med hrabri. K njim spada tudi 17. pešpolk, ljubljanski domači polk. Ta skoro četrt stoletja stari polk, ki se je od svoje ustanovitve boril in kravel skoro v vseh delih Evrope in se zadnjič izkazal ob okupacijski vojni 1. 1878. pri Jajcu, je tudi v tridih bojih vzhodno od Lvova dokazal svojo staro hrabrost. Poveljniki, častniki zbor in moštvo — vsi so podali zglede staroavstrijske vojaške vrlosti v novi obliki.

Nemci izgubili 60,000 mož.

Petrograd, 24. okt. — Vojni urad naznanja danes, da poraženo nemško armado na Poljskem še vedno zasleduje zmagovita ruska armada. Nemške izgube so vedno večje. Celi bataljoni so bili ujeti in mnogi težki topovi zaplenjeni.

Naznanja se, da so Nemci opustili mnogo topov, vojnih zalog in streliva, ter da je na vojnem polju vsepolno mrtvih in ranjenih Nemcev. Rusi so prebrdili Vistulo in začeli splošno prodirati proti prvi liniji nemških mejnih obramb.

"Poročevavec za 'Novoje Vremja'

Pariz priznava, da Nemci prodirajo proti Dunkirku.

Strašna bitka se vrši ob liniji južno od Nieuporta, Belgija, do reke Lys na Francoskem.

Nemške izgube ogromne.

S 600,000 rezervnimi vojniki ojačeni Nemci lomastijo naprej.

London, 22. okt. — Zasebno pismo, prejeta v Amsterdamu od nekega visokega uradnika v Berlinu, pravi, da je generalajntnant grof Helmuth von Moltke, načelnik nemškega generalnega štaba, nevarno bolan in utegne umreti za boleznijo na jetrih. Mnogi nemški častniki pripisujejo zaustavo nemškega prodiranja prisiljenemu odstopu generala von Moltkeja.

Berlin, 22. okt. — Zadnji imenik nemških izgub vsebuje 11,500 imen usmrčencev, ranjencev in pogrešencev.

London, 22. okt. — Brzojavka iz Haaga na Exchange Telegraph Co. pravi, da je bil Magna Bell, poglavar domačinov v Nemškem Kamerunu, od nemškega oblastva po naglem sodstvu ustreljen, ker je izkušal med domačini nasnovati upor proti Nemčiji. To poročilo prihaja baje od nemškega guvernerja Ebermeyerja.

Berlin, 22. okt. — Pruski deželni zbor se je danes sešel in je sprejel vojne predloge, vstevši eno, ki dovoljuje \$375,000,000 kredita za prebivavstvo na Vzhodnem Pruskem.

London, 22. okt. — Nemci v sosesčini Nieuporta in Ostenda imajo strašne izgube vsled dobro namerjenega streljanja iz zavezniških topov na morskem in suhem, po brzojavki z bojišča čez Amsterdam.

V nekaterih slučajih so bile cele stotnjice postreljene. Trupla ržne leže raztresena po bojiščih in mnogi ranjenci so podlegli pomanjkanju okskrbe.

Toda Nemci se ne dajo užugati, prvi brzojavka. Sveže čete polnjo vrzeli v nemških vrstah in napad se nadaljuje, ja brez uspeha. Nemške čete pri Middelkerku ob Severnem morju, sredi med Ostendom in Westendom se celo umikajo.

Belgijsko armado, ki se tako junško vede v tem delu razsežne bojne črte, podpirajo francoske in britanske vojne ladje, katerih nemški bojni topovi ne morejo doseči s prevelikim učinkom.

Nemško konjstvo je videti brezkoristno vpriču strašnega streljanja iz zavezniških topov. Konjiki in konji kar padajo.

"Zavezniške pozicije," zaključuje brzojavka, "so močno utrjene z okopi in poplavami ozemlja."

"Vsi hoteli v Ostendu so napolnjeni z ranjenici."

General von Trip in njegov štab, ki so bili skupaj v Leftinghu, blizu Middelkerka, so bili usmrčeni po streljih iz britanskih pomorskih topov.

Dočim je Belgija že vsa upuščena po vojni, prihajajo zdaj na vrsto tudi vasi ob brežini severno od Ostenda, ki so dosedaj edine v deželi ostale nepoškodovane.

Francozi spet zavzeli Altkirch.

Pariz, 23. okt. — Francozi so danes spet zavzeli Altkirch, gorena Alzacija, in sicer v boju z bajonetom.

(Altkirch je bil zavzet in nazaj vzet večkrat po nasprotnih četah izza pričetka vojne.)

Ojačeni Nemci prodirajo.

London, 23. okt. — Splošno prodirati od ustja reke Yser ob Severnem morju do reke Meuse poskušajo Nemci.

Znano je, da so bile nemške armade zelo ojačene.

Uradno vojno naznanilo, izdano v Parizu, namiguje na to kretanje, a pravi, da se zavezniška linija drži in da so bili Nemci v mnogih slučajih odbiti.

Najsrditejša bitka.

London, 24. okt. — Bitka v zapadni Belgiji in severni Franciji obsenča vse dosedanje, izbojevanje v vojskovanju proti Franciji izza pričetka vojne, po svoji srđitosti in važnosti izida za zmagalca.

Bojne čete četverih narodov so v spopadu. Angleški, francoski in belgijski vojniki in mornarji se upirajo prizidevi velike nemške bojne mašine, prodrati do kanalske brežine in Severnega morja. Vojaški veščaki pravijo, da bitka utegne odločiti sedanji naval na Francosko.

Obe stranki sta v borbi do zadnjega razpoložnega moža. Nemci so močno segli po svojih rezervah, da štejejo sedaj njihove pomočne čete

600,000 mož. Zavezništva tudi pošiljajo na fronto vse svoje rezervne čete.

Poročila iz raznih virov opisujejo strašne izgube na obeh straneh. Stevilo mrtvih in ranjenih med zavezniškimi četami je ogromno, a na nemški strani še večje.

Eno poročilo pravi, da so Nemci ponovno napadli na neki točki ob reki Yser in jo končno prebrdili šele potem, ko so njihovi mrtveci napolnili reko.

Drugo poročilo pravi, da je bilo 30.000 Nemcev usmrčenih in ranjenih jugovzhodno od Dunkirka; da jih je 5.000 utonilo, ko so bili nasipi reke Yser pretgnani, in da je bilo nadaljnjih 1.500 pokopanih na polju blizu Ostenda.

Pariz priznava prodiranje Nemcev.

London, 25. okt. — Nemci počasi a gotovo prodirajo v bitki ob severni brežini. Francosko uradno naznanilo, izdano v Parizu nocoj, priznava, da so napadniki prebrdili reko Yser med Nieuportom in Dixmudom. Splošna bitka se vrši ob liniji, držeči južno od Nieuporta do reke Lys na Francoskem.

Drugod ob bojni črti se zavezništva držijo v svojih pozicijah in ponekod jim je posrečilo iti naprej, tako pri Soissonsu in v okraju Craonne.

V Alzaciji Francozi pridobivajo. Zavzeli so mesto Thann, dolino Moenster, dolino Wesser in vse tamošnje prelaze, kakor poročajo iz Pariza.

Lorimer in dr. obtoženi.

Chicago, Ill., 23. okt. — Del žalostne povesti o polomu "La Salle Street Trust and Savings"-banke je posebna velika porota snoči zaključila. Sodnik Adolfer Petit je sprejel posebne porotnike, ki jim je bila poverjena preiskava razmer Lorimerjeve banke. Pomnožni državni pravdnik je predložil sodniku poročilo o njihovem trimesečnem preiskovanju. Zaključek preiskave ni presenetil pač nikogar, ki je vedel, na kakem glasu sta bila poglavarja gorijomenje banke. Podanih je bilo 13 obtožeb, ki se tičejo več nego 20 točec. Glavna obtožba se glasi na zaroto v svrhu krivične prisvojitve premične lastnine vlagateljev, kakor tudi upnikov LaSalle-banke, in nadalje na pretvezo krivih dejstev s sleparskim namenom. Pod to rubriko se bliščejo dobro znana imena. Kazensko kolo otvarja bivši senator William Lorimer, prejšnji predsednik bankrotnega zavoda. Sledijo mu: Charles B. Munday, podpredsednik, potem Harry W. Huttig, bogati lesotroze iz St. Louisa, Thomas McDonald, bančni blagajnik, Charles G. Fox, bančni podpredsednik in končno John K. Segrave, pisarniški predstojnik Lorimerjeve banke. Za vsakega obtoženca se zahtevalo \$10,000 poroštva.

Oče 2

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen I. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list v Ameriki ter glasilo K. S. K. Jednote.

Izdaja ga vsaki Torex in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Incorp. I. 1899.

Predsednik...Anton Nemanich Tajnik...William Grahek Blagajnik...John Grahek Urednik...Rev. John Kranjec

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina: Za Združene države na leto...\$2.00 Za Družene države za pol let...\$1.00 Za Evropo na leto...\$3.00 Za Evropo za pol leta...\$1.50 Za Evropo za četrt leta...\$1.00

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Ročni prispevek se ne vračajo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper in America, and the Official Organ of the G. C. Slovenian Catholic Union.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN P.T.G. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 26. okt. — Zima se bliža. To smo občutili danes, ko je priživgala severna sapa, mrzla kakor led, tako da je nekaj deževnih kapelj v raku zledenelo in se izpremenilo v snežne metuljčke.

Volilni boj. Ta teden se dokonča volilni boj v Jolietu, Chicagi in po vsej državi Illinois, in vse stranke napenjajo vse svoje moči, da pomorejo svojim kandidatom do zmage.

Kaznjence utekel. V noči od petka na soboto je utekel iz jolietke deževne kaznilnice neki John Keller, kaznjence 2475. Bil je izmed "zaupnikov" in je sam delal ponoči v kazniški dvorščini. Ubežnik je izurjen vlonilec. Dobili ga še niso.

Molitvenik edina tolažba. Frank Repetto, ki je bil pred kratkim obsodjen na smrt kot morilec svojega prijatelja v kaznilnici je miren v svoji celici in ima ves dan v rokah molitvenik, ki mu je edina tolažba. Obsojenci rojaki, Italijani, v Jolietu in Chicagi nabirajo denar za njegovo zagovorništvu v novi sodni razpravi.

Plin se rad užge. Gospa Andrej Vičević, 608 Summit st., je v soboto jutraj zavohala, da plin uhaja. Preiskala je stvar z vžgalico. Škode \$10. Roka hudo opečena.

Cleveland, Ohio. — Zopet je zagrnjala solvo sv. Vida žalost v svoj črni plašč ter napolnila več kot tisoč mladih src z otožnostjo in s strahom. Priplaval je namreč smrtni angel, pogledal iz visočine na naš "Vrtec", ugledal je tam tri žlahtne cvetke, se spustil navzdol, dihlil, in prej ko so pretekli trije dnevi, odnesel je v nebeske višave troje nedolžnih duš, troje žlahtnih cvetic, da jih podari nebeski Kraljici in njenemu Sinu, dočim je pustil starišem, sorodnikom in prijateljem le še zvenelo perje, ki ni za drugega kot da se zagrebe.

Žalost je prešinila srca soljarjev in drugih prijateljev in znancev, ki so slišali v nedeljo zjutraj, da je ponoči umrla Alojzija Peček, iz petega razreda naše šole. V petek je bila Lojzika še v šoli, igrala, smejala in učila se je kot po navadi. V soboto zjutraj hodila je doma okrog. Pozneje začela je tožiti, da jo boli glava in se je zato ulegla. Kmalu pa je izgubila zavest, iz katere se ni več prebudila. Zdravniki ji niso mogli pomagati in ponoči, rano v nedeljo zjutraj, je zaspala za vedno. Lojzika Peček je bila priden in pobožen otrok. Par dni pred svojo prerano in hitro smrtjo prešla je, kakor po gosti navadi, lepo in spoštljivo svojega Zveličarja in Boga. Nekaj ur pred smrtjo je bila previdna s sv. zakramenti za umirajoče in tako se je ločila njena čista duša iz tega sveta, ne le v družbi angelov, ampak v naročju Gospoda samega, ki je prišel iskat, kar je bilo Njegovega. Blagor otroku, ki umrje tako!

Drugo mlado življenje, ki je je upihnil angel miru, je bila Angelica Longar. Tudi ta je bila soljarica, toda letos jo je zadržala bolezen, tako da ni mogla priti med veselo družbo soljarjev. V svoji dolgi boleznici je sedela dan za dnem pri oknu, poslušala iz ceste prihajajoče vesele glasove svojih sošolarjev, a med nje revica ni mogla, ker ji niso služile noge. Potrpežljivo je prenašala svoje bolezni in ni se pritoževala, ampak bila je celo vesela, posebno ko se ji je nekoliko zboljšalo, da je začela upati na okrevanje. A Bog je imel druge načrte. Naenkrat se ji je obrnilo na slabše in čez par dni, predno je bila Alojzija Peček pokopana, je že zletel drugi angel iz te solzne doline ter položil drugo cvetko, enako prvi, Materi nebeski v naročje. Tudi ta je bila previdna z vsemi sv. zakramenti in tudi njo je gotovo sprejel z neskončno ljubeznijo sam Zveličar, ki še vedno kliče: "Pustite male k meni priti." "Oj srečna duša, blagor ti!"

Tretje mlado življenje, ki je preminulo tudi med tem časom, je bil Ivan Kužnik, istotako soljarček iz prvega razreda. Njega je zgrabila huda sovražnica otrok — vrtavica. Zbolel je bil tako hudo, da so ga mislili prepeljati v bolnišnico, a je bilo vse zaman; njegova duša je bila pred v večnosti, kot telo v bolnišnici. Radi nalezljive bolezni je bil pokopan iz bolnišnice, dočim sta bili prvi dve pokopani iz cerkve s polno udeležbo soljarjev, ki so jima tudi napravili dolg in krasen sprevod od doma do cerkve.

To so zopet trije iz naše srede, ki so se poslovili od nas ter se preselili v rajsko veselje. V naši šoli so trije prazni sedeži, na katere se bodo soljarji in učiteljice z otožnostjo ozirali. Na njih domih pa so praznote pri igralecih, pri mizi, v njih posteljicah, posebno pa v srcih žalujočih staršev, bratcev in sestric, ki se ne dajo napolniti in nadomestiti. Vsekane so rane, katerih pekoča bolelost olajšati more le pogled v nebo in misel na neminljivo blaženost svojih dragih.

Težje kakor tem trem družinam pa bo gotovo prizadetim sorodnikom pozabiti pretresljivo žalost, ki se je odigrala v ponedeljek zvečer, 12. okt., torej med istim časom, kot so se godili zgoraj omenjeni dogodki.

Mlada Slovenca, poročena šele tri mesece, prišla sta do besed. Kaj je povzročilo preprij, se le uganjuje tu in tam. V svoji razburjenosti je mladi soprog prijel za samokres in ustrelil trikrat na svojo ženo, tako da se je ta zgrudila mrtva na tla. Potem je obrnil samokres nase, a bil je že prazen. Zato zgrabi za nož in začne mesariti sebe. Zadal si je 16 ran in se nazadnje v krvi zgrudil na tla. K sreči je bil nož slab in rane niso bile preveč nevarne. On se nahaja sedaj v zaporu, kamor je bil prepeljan iz bolnišnice, ona pa je bila pokopana kot članica Dr. Srca Marije (staro), katero ji je tudi priredilo dostojen sprevod. Kaj je dalo povod tej tragični igri, se ne ve, sklepa se pa po vedenju in govorenju pomilovanja vrednega mladega moža, da se mu je zmešalo. Vsaj človek pri polni pameti bi se ne bil šel "kosat" z navadnim kuhinjskim nožem in bi se tudi ne bil tolikrat ramil, ampak po enem ali par poizkusih bi bil prenehal. Tudi njegovo zmedenno govorenje kaže na to, da je storil ta strašni čin le po blaznosti. Bog bodi milostljiv njemu in njej!

Nas č. g. župnik, Rev. B. Ponikvar, se je pred kratkim povrnil iz stare domovine, kjer je bil na obisku pri svoji stari materi in sorodnikih. On je popolnoma prepričan, po tem, kar je videl in slišal, da je bila Avstrija primorana napovedati vojsko proti Srbiji, ki je z Rusijo za hrbtno vedno dregala proti avstrijski vladi. To tudi vsak Slovenec, ki je vreden svojega imena, ve in čuti. Koliko časa bodeš ti trpel, da ti muha seda na nos? Spodil jo bodeš enkrat, dvakrat, trikrat; v četrtič pa jo bodeš "vsekati", da se bode zvalila, če tudi nos pri tem nekaj trpi. Avstrijski Slovenci nimajo mo-

rebiti nebes pod Avstrijo, a pri vseh njih težkočah in "zatiranju" (??) imajo boljše življenje kot vsak drugi narod, ki ni samostojen. In kdor je danes zoper svojo, ali pa bivšo svojo vlado, kaže, da mu koleša v glavi ne delajo in da se je skregal s pametjo. Slovenci v starem kraju so pokazali, da so narejeni iz pravega "timberja", ker so hrabro priskočili domovini na pomoč v njeni zadregi, četudi imajo kako pritožbo proti nji. Ziveli Slovenci, žive! Avstrija, skrijeja naj se izdajalci, sram naj jih bo, ki pravijo ha, ha!

Savoy, Mont., 21. okt. — (Nekaj o naši farmarski naselbini v Montani.) Mi tukajšnji farmarji smo sedaj vse pospravili, kar smo pridelali. Gotovo, letošnje poletje drugače misimo dobili kot sam krompir, ali takšen krompir, da še nikoli nismo tacega v družini državah pridelali ko v Montani. Zelo debel je, da nekateri tehta čez dva funta. In pa tudi sena imamo dovolj. Gotovo, letošnje ko prvo leto ni bilo nobene druge reči pričakovati, zato ker ni bilo časa za drugo oranje in setev. Mi Slovenci smo sem prišli v sredi marca meseca in najprvo smo potem ko smo vzeli homestead, vozili les za granjenje hlevov in koč, kopalni vodnjake, ogradiili si nekaj vsaki za pašnike. In zdaj v jeseni si je vsaki nekaj izzoril in smo pripravljali za spomladansko setev. Vreme je bilo ugodno, tudi deževalo je dosti, tako da se je lahko oralo, kdor je imel živino in orodje. Mi, kateri smo prvi sem prišli, smo dokončali naših 7 mesecev živeti na naših homesteadih. Po državnih postavah nam je dovoljeno, iti proč za 5 mesecev in potem se zopet vrniti nazaj v koncu marca meseca. Tako nam je dovoljeno vsako leto za tri leta, in pa izorati zemlje 40 akrov v treh letih. In potem dobimo deed ali lastninsko pismo od 320 akrov zemlje.

Tukaj nas je zdaj 9, kateri smo vzeli homesteade in veliko jih je, ki nam zmeraj dopisujejo, da bi radi sem prišli. Jaz imam izkušnjo in jim svetujem, če nima petnajststo ali več, mu ni treba sem priti, zato ker mora vse kupiti za gotov denar. Ali zemlja je zelo rodovitna. Prvo leto je najtežje, potem je že boljše. Tistim pa, kateri imate že kmetijsko orodje, konje in živino, pa ni toliko denarja potreba, toliko mora imeti, da se prvo leto preživi in da se malo hišo, hlev in malo ograje naredi.

Dne 19. okt. se je vrnil Jakob Plut k svoji družini v Joliet po 7. mesecih v Montani na farmi. Danes se pa ravno tako tudi midva vrneva, Jos. Stukel in John Zimmerman, tudi iz Joliet, k našim družinam, samo za 5 mesecev. V marcu mesecu pa bomo vzeli naše družine s seboj uživati "frisen" zrak na farmah v Montani. Zadržne poletje je bilo jako lepo, ne velike vročine kot drugod, noči so hladne, lepo pripravne za počitek, zdravo, ne ena oseba ni bila boleha celo poletje, tukaj je vse zdravo, in stari naseljenci tukaj pravijo, da tukaj tudi ljudje tako ne umirajo ko drugod, kjer se posuši in ga veter odnese.

Nadalje omenim vsem tistim, kateri mi želite pisati, da od danes za naprej 5 mesecev pisite mi na tale naslov: Jos. Stukel, 209 Indiana St., Joliet, Ill., in po petih mesecih zopet: Savoy, Montana, to bo po prvem aprilu.

Pozdravim vse slovenske farmarje v Ameriki v imenu slov. farmarske naselbine v Savoy, Mont. Želim čitati farmarskih dopisov v Am. S.

Jos. Stukel.

IZ SLAVNIH BOJEV 17. PEŠPOLKA V GALICIJI.

Bitka pri Gologarcu in Grodeku.

Ljubljanski "Slovenec" z dne 1. okt. t. l. prinaša pod zgornjim naslovom listek, ki se glasi: Vojak 17. pešpolka nam je takole opisal boje, katerih se je sam udeležil: Tri dni smo korakali po teje pusti Galiciji, preden smo prišli do sovražnika. Po cestah je bilo pedenj visoko prahu; kadilo se je tako, da se drug drugega nismo videli. Po obrazu nam je lil pot, na katerega se je prijel prah, da se je skorja po obrazu naredila, ki sem jo sproti luščil.

Nekega jutra gremo skozi revno vas, ki je štela kakih 40 števil. Hiše so bile nizke, iz ilovice narejene in s slamno krite. Človeka ni bilo nobenega, le kaka lačna krava in prešče je letala krog svoje koč. Skozi vas je tekla umazana voda, v kateri je bilo nekaj rac in gosi, ki so se neprestano drle. Potem smo korakali naprej med velikimi njivami krompirja in požetega ovsu, ki je bil pripravljen za mlatev, pa so ga ljudje pustili in zbežali. Zelo utrujeni, lačni in žejni smo korakali dalje; vsakemu se je glava povešala, nobeden ni izpregovoril besede. Krog 2. ure popoldne smo imeli kratke počitek ob kraju ceste, da je šla artiljerija naprej. Naenkrat zaslišimo gromenje topov in ropotanje strojnih pušk. Začeli smo vriskati in peti in v hipu smo pozabili na težo tornistre, na lakoto in žejo; vsak je tiščal naprej in želel prej ko mogoče priti do sovražnika. Gromenje topov in ropotanje strojnih pušk se nam je zdelo kakor bi godba igrala. Vsi veseli smo korakali še cel popoldan in celo noč. Ponoči smo opazovali na nebu odsvit ognja; vse nebo je žarelo. Krog 3. ure čez polnoč smo dospeli čez neki hrib, kjer smo imeli lep razgled proti sovražniku; opazovali smo, kako so gorele vasi. Naštel sem sedem gore-

čih vasi. Ko je napočil dan, smo z nepopisnim veseljem in najlepšo disciplino, ki so jo naši fantje dobro držali, odkorakali v ogenj. Komaj smo korakali 1000 korakov, so nas že začeli obsipati šrapneli in granate. A kranjski fantje se niso dosti zmenili za to; še z večjim navdušenjem smo tekli naprej. Tedaj so nas začele muhe obletavati — krogle iz pušk. Sedaj je bilo treba pred vsem dognati, odkod te muhe lete. Takoj zagledamo pred seboj krite postojanke, v katerih bi bili Rusi do glave zakopani. Tekli smo še kakih 200 metrov naprej, ko dobimo salve iz strojnih pušk, ki so bile čisto zakopane v tleh. Hitro smo jim odgovorili iz pušk, nato pa zopet hitimo naprej. Kmalu zagledamo, da se Rusi umikajo. Imeli smo že precej izgub, pomoči od zadaj nobene; komaj se pripravimo k naskoku, nas že obsujejo šrapneli. Ko so malo prijeljali, smo naskočili Ruse z bajonetji. Ko smo prišli do njih, so puške proč pometali in s povzdignjenimi rokami prosili milost, a razjezjeni naši fantje niso bili razpoloženi za prizanašanje. Naposled smo morali nazaj, ker je Rus pomoč dobil, mi smo šli pa že izmučeni, ker se je naš bataljon boril proti trem ruskim polkom. Izgub so Rusi imeli štirikrat več nego mi. Ruski pešci slabo streljajo, nasprotno so pa pri nas izvrstni strelci; katerikoli Rus je glavo pokazal, je padel.

Bojevali smo se neprenehoma 13 dni. Najhujši boj je bil dne 8. septembra pri Grodeku v bližini Lvova. Dva dni smo varovali mesto Grodek, ki je povečini gorelo. Dne 8. septembra zjutraj smo dobili povelje, da primemo sovražnika južno od mesta Grodek in ga zapodimo nazaj. Ko je napočil dan, smo v vojnih vrstah odkorakali naprej. Komaj pridemo kakih 500 korakov od mesta, so že začeli leteti šrapneli in granate in padati kakih 100 korakov od nas. Norčevali smo se, češ, poglejte, kako je Rus neumen; več kot 100 šrapnelov in granat je mislil nam poslati, pa ga je goljufalo. Rekel sem tovarišem: "Fantje, to je ruski 'kofe'." Tulenje granat j e bilo tako, da se je kar zemlja tresla. Mi smo pa z nekim sveti navdušenjem korakali in se pogovarjali med seboj: "No, danes jih pa bomo!" Bil sem na levem krilu bataljona; krogle so padale kakor dež, a zadela me ni nobena. Med potjo smo se večkrat ustavili ter sem z daljnogledom opazoval sovražnika, ki je bil pred nekim gozdom v tla zakopan. Ker pa na tako daljavo še nismo mogli streljati na tako skritega sovražnika, smo moral iti vedno in vedno zopet naprej. Ko smo prišli na 500 m, smo pričeli streljati. V tem hipu dobimo iz bližnjega gozda hud ogenj iz strojnih pušk, ki nam je veliko škode napravil. Držali smo se na tem mestu kake 2 uri; naprej nismo mogli, ker nismo dobili pomoči. Imel sem na levi strani dve krdeli in sem večkrat zakričal, naj hitro streljajo, a nič me ni več slišal. Samo enega korporala sem še imel, ki mi je pomagal streljati; neprestano sva streljala 1 uro, potem je korporal padel, jaz sem ppa dobil v levo nogo dve krogli. Vendar sem še dvema mrtvima tovarišema poleg sebe pobral patrone in streljal še kake pol ure; potem prileti granata, mi prelomi puško čez pol in me zadene v desno nogo v spodnjo piščal. Potem sem se plazil na desno k nekemu kadetu, ki je imel še par moči; komaj sem mu sporočil, so nas že zajeli Rusi, ki so komaj prilezli čez kupe svojih mrtvih.

Pobrli so nam vse, kar smo imeli; kadeta in dva pešca so vzeli s seboj. En poddesetnik, jaz in en pešec smo pa ležali med Rusi 4 ure v najhujšem ognju. Opazoval sem v kakšnem neredu so Rusi šli naprej. Častnika sploh nobenega niso imeli. Lačni so bili tako, da bi mi bili kmalu še tornistro pojedli. Imel sem še par konzerv notri, katere so hitro kar surove pojedli. Potem so naše čete Ruse pognale nazaj. Mi trije smo ostali na bojnem polju; nobene pomoči od nikoder. Noč se je delala. Ogenj je malo pojenjal. Vzel sem zlomljeno puško in šel kake 2 uri, da sem prišel v Grodek, kjer so me obvezali in na kolodvor odpeljali. Potem smo se peljali tri dni in tri noči; ko smo dospeli v domovino, sem bil tako slab, da so me tu pustili. Tu se mi dobro godi; rane se mi dobro celijo in jesti imamo dovolj. Vrh tega nas pa še ljudje pridno obiskujejo z raznovrstnimi darovi. Bog daj, da bi se kmalu pozdravil, da bi zopet mogel iti pomagat našim fantom, ki so se tako hrabro borili, da si tega ne more nihče predstavljati, razen tisti, ki je bil zbran.

Boj v hrbtu.

Tiste, ki trpijo vsled bola v hrbtu, katerega povzročajo obistne neprilike bi zanimalo izvedeti, da je g. Frank Gargulek, Samo, Cal. odpravil svojo nepriliko z rabo Severoyega Zdravila za obisti in jetra (Severa's Kidney and Liver Remedy.) On nam je pisal: "Bil sem presenečen, ko je moj bol v hrbtu izginil predno sem porabil eno steklenico Severoyega Zdravila za obisti in jetra. Sedaj se počutim popolnoma zdravega in brez bolečin." — Zoper obistne in mehurne neprilike, gosto vodo, zdrževanje vode, bolešno, puščanje vode, bolečine v hrbtu, oteklost nog, omotico in kisel želodec priporočamo Severoyo zdravilo za obisti in jetra. Cena 50 centov in \$1. v vseh lekarnah ali od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.—Adv. Tues. Ok

Denar se vraga najbolje je

Prvo Hrvatsko Stedionico U ZAGREBU, CROATIA, EUROPE, in nje podružnice v: Belavaru, Brodu na S. Crkvenici, Delnicama, Djakovu, Kraljevici, Novem Vinodolu, Osijeku, Požegi, Rieki, Sisku, Varaždinu, Veliki Gorici, Virovitici, Zemunu in Senju.

Delniška glavnica in pričuve K 16,250,000. Nasvete in navodila pošljemo zastonj.

Vsaka hiša in soba mora imeti STORM DOORS AND WINDOWS (rešetca za okna in vrata) najhitreje in najceneje vam jih pripravljajo J. W. LOVE CARPENTER Chicago tel. 1001. JOLIET, ILLINOIS.

Buchanan-Daley Co.

Desplaines and Allen Sts. JOLIET, ILLINOIS

Les za Stavbe in Premog

Največja zaloga v mestu PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO TELEFONI 597 Square Deal Vsakemu

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Anton Nemanich in Sin 1002 N. Chicago Street Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill. Priporoč slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in mrtvaške vozove in kočije. Na pozive se poslužiti vsak čas ponoči in podnevu. Kadar rabite kaj v naši stroki se oglašite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344. Naši kečijaži in vsi delavci so Slovenci.

Jadranska Banka

Popolnoma vplačena glavnica 8,000,000 kron. Prihranki 780,000 kron. Glavni urad: TRST. Podružnice na Dunaju, Dubrovniku, Kotoru, Ljubljani, Metkoviću, Opatiji, Šibeniku, Spljetu in Zadru. Priporoč se za vse bančne posle.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Pogreb prvga v Ljubljani umrlega hrvatskega vojaka. V ljubljanskih bolnišnicah se nahaja več ranjenih hrvatskih vojakov. Dne 22. sept. je od teh ranjencev umrl Matija Vučen.

Deželni glavar dr. Ivan Šusteršič — poroča "Slovenec" z dne 24. sept. — je te dni ponovno obiskal ranjene in bolne vojake v deželni bolnici.

Slovenka — profesorica. Naslov "profesorice" je podeljen dr. Ani Ogrinčevi na javni posebni ženski gimnaziji društva za širjenje ženske nabraze na Dunaju.

V poročilu o ranjenih in bolnikih št. 14 se nahajajo med drugimi tudi sledeči: Poročnik Ljkar Anton, 79. pešpolk, iz Idrije, bolan, v Zagrebu;

— V poročilih o ranjenih in bolnikih št. 12 se nahajajo med drugimi tudi sledeči: Major Balzar Hugo iz Ljubljane, bolan, na Dunaju; Collex Karle, 27. dombr. polk, iz Gorice, bolan na Dunaju; Garbaz Nikolaj, 17. pešpolk, ranjen, na Dunaju; Grabner Janez, 7. lovski bat., iz Motnika, ranjen na Dunaju; Krek Jožef, 27. dombr. polk, iz Trebnjega, bolan, na Dunaju; Treiber Matija, 7. pešpolk, iz Marija Zilj, bolan, na Dunaju; Trpin Jakob, 47. pešpolk, bolan, na Dunaju; Tekavec Alojzij, 17. pešpolk, ranjen, na Dunaju; Papež Jožef, 75. pešpolk, iz Vodič, ranjen, na Dunaju; Perin Marij, 97. pešpolk, Trst, ranjen, na Dunaju; Pegare Jožef, 7. poljski topniški polk, iz Trstia, bolan, na Dunaju; stotnik Ruelling pl. Ruedingen, 67. pešpolk, iz Ljubljane, ranjen, na Dunaju.

— Na severnem bojišču je padel štabni narednik Jaklič, doma iz Velikih Lašč. Ondi so padli tudi: bančni uradnik Lacko Klaič, sin svetnika banskega stola v Zagrebu, mestni uradnik v Zagrebu Zlatko Hafner in profesor zagrebske trgovske akademije Ivan Kovačević.

— Utonil. Dne 21. sept. zvečer se je vozil s čolnom po Ljubljani pri Selu mizarski pomočnik Pavel Šetina. Ker ni bil vajen veslati, se mu uje čoln preobrnil, Šetina je padel v vodo in utonil. Truplo so potegnili iz vode 22. sept. zjutraj.

— Pasja steklina v črnomaljskem okraju. V črnomaljskem okraju je pred nekaj časom stekel neki pes in obrglzel več drugih prosti hin priklenjenih psov, katere je konjač potem obstrelil. Le-ti psi so tudi ogrizli in ranili več oseb, katere so na odredbo okrožnega zdravnika morali prepeljati v Pasteurjev zavod na Dunaj.

vajo v domači občini, na vsak način, v domači občini bivajoči pa samo na posebno prošnjo.

— Rezervni častnik Bogumil Brinšek padel na bojišču. Z bojišča je došla žalostna vest, da je padel rezervni častnik Bogumil Brinšek smrtno zadet. Za vse je ta vest hud udarec, kajti kdor je ranjkega poznal, je vedel, da je bil pokojnik blaga neprepenčljiva duša. Vedeli so ga ceniti posebno tovariši, ki so z njim tvorili klub "Dren" in skupaj polazili na nešteto naših krasnih gora in preiskali podzemski svet čudovite Notranjske in Dolenjske. Kjer je veljalo tvegati za tovariše in znanost življenje, je bil prvi zraven in kadar so po etzavnem podzemskem delu odrevenili trudni udje, bil je najljubeznivejši družabnih. Marsikdo je užival njegove umotvore: bil je, drzmem se trditi, najboljši slovenski amaterfotograf. Svoji umetnosti, za katere je motive iskal le v planinah in odzemskih jamah, je žrtvoval vse. S svojimi slikami je krasil "Planinski Vestnik" in planinske kočice in tudi marsikateri navdušen planinec je okrasil svoje stanovanje z njegovimi umotvori. Nenadomestljiv bo starišem, a nenadomestljiv tudi tovaršem. — O njegovi smrti je znano to: Padel je v boju s Srbi. Krogla ga je zadela v srce, nakar je živel še pet minut in mrtvega so pokopali na bojem polju z vojaškimi častmi. Žalostno vest je njegov stotnik naznanil starišem in tovaršem.

— Dan molitve dne 4. oktobra 1914. Kn. šk. ordinariat v Ljubljani je izdal naslednjo odredbo: V sled priporočila predsedništva škofovskih konferenc naročam vsem cerkvenim predstojnikom ljubljanske škofije, naj na god našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I., nedeljo, 4. oktobra, po jutranji božji službi izpostavijo presveto Rešnje Telo in naj bo ves dan nam molitve. Zvečer od 5. do 6. ure naj bo slovesna ura molitve z blagoslovom; potem naj se sv. Rešnje Telo shrani.

— Ponesrečen avtomobil. Avtomobil Železniki—Škofja Loka, ki je vozil 27. sept. popoldne okrog pol dveh v Ljubljano, se je kake pol ure od Loke razbil. Utrgala se je veriga na nekem klanec in avtomobil je z vsi silo strbunknil nizdol. V njem se je peljalo sedem oseb, ki so vse več ali manj poškodovane.

— Kap zadela je 16. sept. zvečer ob pol 6. uri v tivolskih nasadih umirovljenega sprevoznika vdovelega Frana Fajdigo, roj. v Zaklancu ter stanujočega v Ljubljani.

— V poročilih o ranjenih in bolnikih št. 12 se nahajajo med drugimi tudi sledeči: Major Balzar Hugo iz Ljubljane, bolan, na Dunaju; Collex Karle, 27. dombr. polk, iz Gorice, bolan na Dunaju; Garbaz Nikolaj, 17. pešpolk, ranjen, na Dunaju; Grabner Janez, 7. lovski bat., iz Motnika, ranjen na Dunaju; Krek Jožef, 27. dombr. polk, iz Trebnjega, bolan, na Dunaju; Treiber Matija, 7. pešpolk, iz Marija Zilj, bolan, na Dunaju; Trpin Jakob, 47. pešpolk, bolan, na Dunaju; Tekavec Alojzij, 17. pešpolk, ranjen, na Dunaju; Papež Jožef, 75. pešpolk, iz Vodič, ranjen, na Dunaju; Perin Marij, 97. pešpolk, Trst, ranjen, na Dunaju; Pegare Jožef, 7. poljski topniški polk, iz Trstia, bolan, na Dunaju; stotnik Ruelling pl. Ruedingen, 67. pešpolk, iz Ljubljane, ranjen, na Dunaju.

— Na severnem bojišču je padel štabni narednik Jaklič, doma iz Velikih Lašč. Ondi so padli tudi: bančni uradnik Lacko Klaič, sin svetnika banskega stola v Zagrebu, mestni uradnik v Zagrebu Zlatko Hafner in profesor zagrebske trgovske akademije Ivan Kovačević.

— Utonil. Dne 21. sept. zvečer se je vozil s čolnom po Ljubljani pri Selu mizarski pomočnik Pavel Šetina. Ker ni bil vajen veslati, se mu uje čoln preobrnil, Šetina je padel v vodo in utonil. Truplo so potegnili iz vode 22. sept. zjutraj.

— Pasja steklina v črnomaljskem okraju. V črnomaljskem okraju je pred nekaj časom stekel neki pes in obrglzel več drugih prosti hin priklenjenih psov, katere je konjač potem obstrelil. Le-ti psi so tudi ogrizli in ranili več oseb, katere so na odredbo okrožnega zdravnika morali prepeljati v Pasteurjev zavod na Dunaj.

— Z južnega bojišča se je pripeljal ranjen c. kr. rez. poročnik dr. Ivan Gogala, uradnik c. kr. drž. policije v Ljubljani. Sovražnikova krogla mu je šla skozi nogo.

— Umrti ranjenci. O pogrebu v Ljubljani umrlega hrvatskega ranjenca piše hrvatski časopis. Jako lepo je uplivalo na vse Hrvate, da je kranjski deželni odbor položil na grob venec s trakovi in hrvatskih in cesarskih barvah in napisom: "Hrvatskemu junaku — Kranjska vojvodina".

— O smrti Luke Cuznarja, železni-

škega sprevoznika v gozdu pri Dravljah, poročajo, da je bil vsled padca z vlaka na Dolenjskem postal slaboumen in da je v takem stanju našel nesrečno smrt.

— Začetek šolskega pouka. C. kr. učno ministrstvo je želji deželnega odbora kranjskega ustreglo in odredilo, da se prične šolski pouk na vseh šolah, ki jih obiskujejo večinoma kmečki otroci, začetkom novembra, na drugih pa takoj. Okrajnim šolskim svetom se naroča, da imajo za to šolsko leto porabo šolskih otrok pri poljskem delu smatrati kot opravičbo pri šolskih zamudah.

— Gospodarska pomožna pisarna za Kranjsko. Po naročilu njegove ekscelence gospoda ministra za notranje zadeve se je ustanovil v Ljubljani za zasebne zadeve vpoklicanih gospodarski deželni pomožni odbor, imenovan "gospodarska deželna pomožna pisarna za Kranjsko", z nalogo dokončati vse one pravne, gospodarske in druge zadeve vpoklicanih, ki jih isti vsled vpoklica niso mogli urediti.

— Podružnice Rdečega križa so se ustanovile na Viču, v Trzihu in v Trnovem-Bistrici za ilirsko-bistriški sodni okraj.

— Poročil se je profesor Alfonz Eisenberg z gđcno. Zofijo Mulley, hčerko deželnega poslanca g. Karola Mulleya z Vrhnike.

— Težko ranjen in pogrešan. Po poluradni obvestilih in po izjavah, ki se vjemajo, se pogreša c. in kr. nadporočnik in začasn poveljnik 16. vojne stotnije 17. pešpolka Friderik Kren. 31. avgusta se je s svojo stotnijo junško branil blizu Lvova proti pet-ali šestkratni ruski premoči in je bil nevarno ranjen. Od takrat ga pogrešajo. Nadporočnik Kren je rojen Ljubljancin, sin adjunkta pomožnih uradov c. kr. deželnega sodnega predsedstva v Ljubljani.

— Poročil se je g. Andrej Horvat, c. kr. finančni nadpaznik, sedaj pri poljskem topničarskem polku št. 7, nad. bat. v Ljubljani, z gđc. Minko Vosanovo, učiteljico na Banjaloki.

— Obesil se je. V gozdu pri Dravljah so našli 27. sept. obešenega Luka Cuznarja, železniškega sprevoznika iz Sp. Šiške št. 117. Cuznar je odšel še 19. sept. od doma.

— Krasnica je bila 20. sept. procesija od sv. Petra na Rakovnik. Ob najlepšem vremenu se je pomikala velika množica ljudstva po mestnih ulicah vrun na zeleno. Ker je bilo ljudstva toliko množiča, da nikakor ni mogla na Rakovniku v cerkev, se je množica razprostrla po prostornem prostoru pred cerkvijo in je bil govor izpred cerkve. Cerkveni govornik je poudarjal, da je poleg molitve v teh hudih časih treba tudi pokore, da pa nekateri še nič ne kažejo, da bi jim vojška šla kaj do srca, ampak veseljačijo dalje, kakor bi nič hudega ne bilo. Naštevaj je dalje, v čem naj bi se kazala naša pokora in kako bi bilo treba, da se ljudstvo obrne k Bogu "s celim srcem, postom, jokom in plakanjem". Po petih litanijah, pri katerih je množica mogočno odpevala, in po končanem molitvah se je podelil blagoslov z Najsvetejšim izpred cerkve ter se je vrnila množica po istem potu v lepem redu nazaj k sv. Petru. Vsa prireditve je trajala dobre tri ure.

— Slovensna zaprisega. 20. sept. je bila v Ljubljani slovesna zaprisega vseh tam bivajočih rekrutov. En del vojakov je imel sv. mašo v šentpeterski cerkvi in je bil nato zaprisžen na dvorišču šentpeterske in domobranske vojašnice. Glavni del vojaštva je pa imel sv. mašo v francišanski cerkvi. Ker je bilo v cerkvi veliko civilistov, niso mogli vsi vojaki noter; zato so jih razpostavili po Prešernovi ulici, na Marijinem trgu, po Sv. Petra cesti in Miklošičevi cesti. Po sv. maši je imel mornariški superior v pok. č. g. Kolkolj nagovor, nakar je podelil blagoslov z Najsvetejšim. Nato je rezervna vojaška godba intonirala cesarsko pesem. Po končani službi božji so vojniki odkorakali v topničarski vojašnico, kjer so jih slovesno zaprisegli.

— Umrti so v Ljubljani: Karel Hladky, sin oficijala tobačne režije, 13 dni. — Rajko Sever, sin stolarskega pomočnika, 19 dni. — Ivan Škafar, rejent, 5 tednov. — Franc Andolšek, tovarniški delavec, 28 let. — Marija Rebernik, gostija, 56 let. — Matija Jakopin, barvar, 40 let.

— Umrla je v hiralnici Marija Lasknik.

— Umrla je v hiralnici Marija Lasknik.

— Umrla je v hiralnici Marija Lasknik.

— Umrla je v hiralnici Marija Lasknik.

— Umrla je v hiralnici Marija Lasknik.

— Umrla je v hiralnici Marija Lasknik.

— Umrla je v hiralnici Marija Lasknik.

— Umrla je v hiralnici Marija Lasknik.

— Umrla je v hiralnici Marija Lasknik.

PRIMORSKO.

— Francozi zarubli avstrijski parnik Trst, 24. sept.: Neka francoska ladja je zarubila parnik Dinorab družbe Marco U. Martinolich z Malega Lošinja, ki je peljal žito v Hamburg. Dinorab je Francoz odpeljal v Cherbourg, od tu pa v Havre, kjer so žito izložili. Začetkom novembra, na drugih pa takoj. Okrajnim šolskim svetom se naroča, da imajo za to šolsko leto porabo šolskih otrok pri poljskem delu smatrati kot opravičbo pri šolskih zamudah.

— Prihod ranjencev v Trst. Poleg že imenovanih, poročnika 4. bosanskega pešpolka Bogomira Zgaga, zdravnika dr. Pavla Monti in stotnika 4. bosanskega pešpolka A. Peternela, so dne 17. sept. došli v Trst še sledeči: prostak 47. pešpolka Gašper Matrošič prostak 10. pešpolka Iginij Lesta; korporal 97. pešpolka Leopold Lisjak (11. stot.); Josip Roman, prostak 47. pešpolka (7. stotinja); prostak 1. poljskega lovškega bataljona (11. stot.) Josip Danieli; Ivan Drole, od 20. lovškega bataljona; Ivan Marasič, od 8. poljskega topnič. polka; Fran Medved, od 11. stotnije 27. pešpolka; Maksimilijan Bajc, od 5. stotn. 27. pešpolka in železničar Josip Masecm črnovojnik, ki pa je le bolan, dočim so drugi ranjeni.

HRVATSKO.

— Hrvatje odločili Auffenbergovo zmago. Splošno se priznava sijajen nastop hrvatskih polkov na severnem bojišču, ki so zlasti odločili veliko Auffenbergovo zmago pri Komarovu, ki je bila odločilna. Bilo je 8. septembra. Avstrijske čete so strahovito trpele v sovražnem artiljerijskem ognju in le z največjim naporom držale svoje postojanke. Tedaj je stopil v boj tudi zagrebski 14. zbor in čete so se pripravile na ponoven naskok. Hrvatje so s svojim nepopisnim ognjevitim junaštvom potegnili za seboj tudi vse ostale čete; z razvitimi zastavami se je vse zagnalo v "juri", katerega je artiljerija že prej čvrsto pripravila in ga podpirala. Vnela se je strahovita borba na nož, o čemer je bilo veliko rusov ujetih. Sovražniku so neprestano dohajala ojačenja, a vse mu ni nič pomagalo — zmagalo je brezprimerno junaštvo hrvatskih polkov. Tako poročajo in priznavajo enoglasno vsi očividci.

— Znani "junak iz Like", atlet Marijan Matijević se je prostovoljno javil za vstop k Jelačićevemu polku št. 79.

— Banov bratranec padel v boju. Grof Bela Csaky, poročnik domobranskih huzarjev, bratranec hrvatskega bana dr. barona Škrleca, je padel 15. avgusta pri Stojanovu v boju proti Rusom.

Za kratek čas.

Iz prirodoписа.

I. Učitelj: "O katerih domačih živalih smo se že učili?" Učence: "O kravi, o svinji, o psu, konji, mački, oslu..." Učitelj: "Kakšna žival je konj?" Učence: "Konj je kopitovec." Učitelj: "Ali je samo konj kopitovec?" Učence: "Tudi osel in mula."

Učitelj: "Ali znaš, kako smo opisali vsako teh živalij?" Učence: "Vse se msi dobro zapomnil." Učitelj: "Povej mi, katera žival je oslu najbolj v rodu?" Učence: "Oslica."

II. Niso doma.

V šoli je bil govor o dvoživkah ali amfibijah. Učitelj: "Prosimo, gospod učitelj, kaj je to amfibija?" oglasil se jeden v zadnji klopi. Učitelj: "Vidite ga, zopet kaže, da si ni ničesar zapomnil. Amfibije so živali, ki morajo živeti v vodi, kakor na kopninju." Učence: "Aha, zdaj vem, to so goske in race!"

III. Učitelj: "Lisica in pes sta si v životu podobna, ker sta si v rodu, vendar pa se razločuje lisica od psa, ali veste, otroci, po čem?" Mihec (iz zadnje klopi): "Po svojem dolgem repu." Učitelj: "Kaj pa, če si lisica kje rep odkrize ali odtrga, n. pr. v pasti? Po čem pa se potem razločuje od psa?" Vrbljačev Jurček: "Tedaj pa potem, da nima repa!"

IV. Učitelj: "Kdo mi pove tri živali, ki žive v Afriki?" Dobečarjeva Marica: "Dve opici in jedna papiga."

Iz zemljepisa.

Učitelj: "Zadnjič smo se učili o zemlji, o solncu in o luni. Povej mi sedaj Jernejček, ali nam je solnce potrebnejše ali luna?" Učence: "Lna nam je mnogo potrebnejša nego solnce, zakaj ona nam razsvetljuje noč, po dnevi pa je itak vedno svetlo!"

Pri izkušnji.

Pri očitnem izpraševanju vpraša nadzornik učenca, ki jebral zelo počasi in

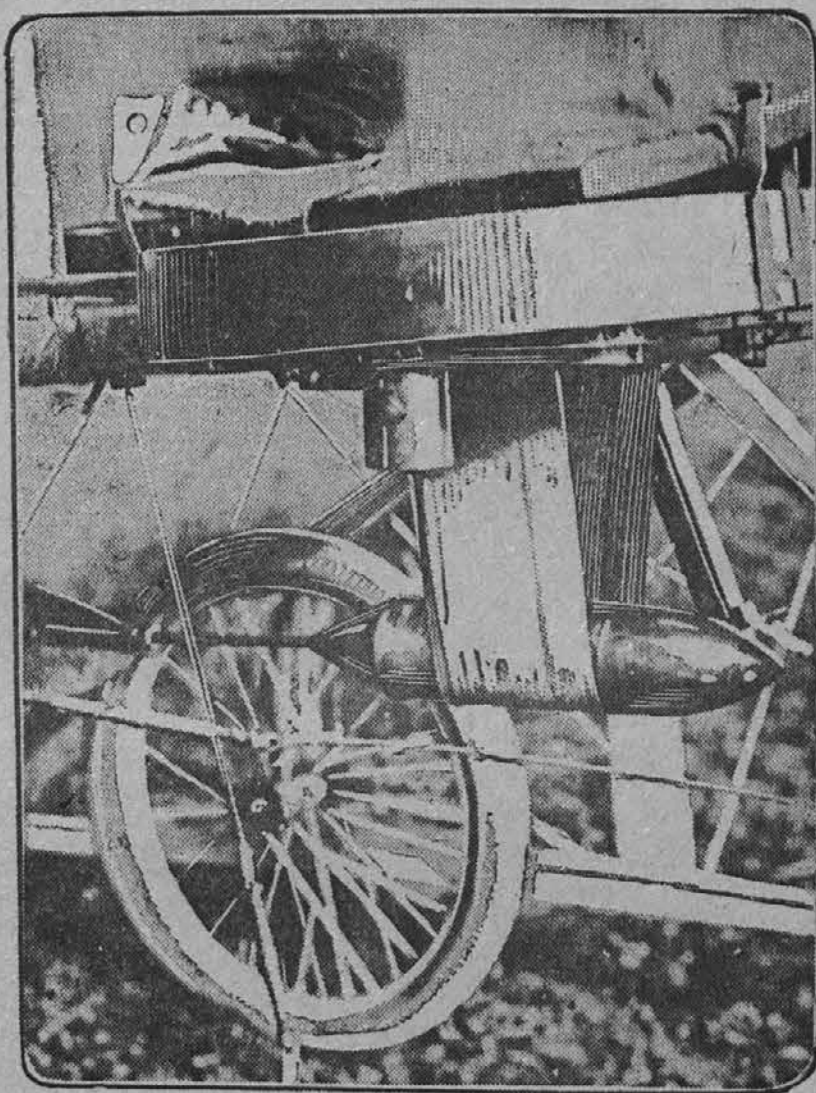

Photo by American Press Association.

ZRAKOPLOVNA BOMBA, SMRTONOSNO OROŽJE V VOJNI.

Zrakoplovno vojskovanje je postalo velik čimtelj v evropskem klanju, in Francija ima baje nič manj nego 200 zrakoplovov pripravljenih za rabo proti Nemcem. Zrakoplovi se rabijo za ogledovanje in za metanje bomb. Na tej sliki je videti najnovejša oblika smrtonosnega nastroja. To je zračen torped. Pritrjen je na spodnjem delu zrakoplova, in ko ga spustijo doli, razpoči s strašno silo. Ta nastroj je francoska iznajdba.

zlogovaje: "Ali ti, Mihec, kadar si lačen, tudi materi praviš: Ma-ti, daj-te mi ma-lo kru-ha?" Deček odkima, da ne. "No, kako pa vendar prosiš kruha?" vpraša dalje nadzornik. "Nikakor," odgovori deček, "ker ga niti nimamo."

Četrti element. Učitelj: "Povej mi, Lukec, koliko elementov ali prvin je?" Lukec: "Elementov je čvetero." Učitelj: "Kako se imenujejo?" Lukec: "Prvi ogenj, drugi voda, tretji zrak in četrti... četrti..." Učitelj: "No, na čem pa stojiš?" Učence: "Četrti moji škornji."

Učinek gorkote. Učitelj: "Povej mi, kakšna svojstva ima gorkota?" Učence: "Gorkota vse reči razteza, mraz pa jih krči in stiska." Učitelj: "Povej nam vzgled!" Učence: "Po leti so dnevi dolgi, po zimi pa kratki."

Korist vode. V šoli so dobili nalogo, popisati korist vode. Učence konča svoj sestavek z besedami: "Voda pa je tudi zato koristna in potrebna, ker bi brez nje ne mogli do otokov."

Iz spisja. Na višji deklški šoli so dobile učence nalogo, naj popišejo svoje življenje. Neka deklica je pisala: "Ko mi je bilo štiri mesece, zapustila sem hišo svojih roditeljev in šla v Celje."

Niso doma. "Ali so gospod doma?" "Niso ne; rekli so mi, naj vam povem, da jih ni doma!" "To je res ljubeznivo! No, povejte tudi vi gospodu, da se jim priporočam. Zajedno jim recite, da me ni bilo tukaj!"

To je druga. Mati pošljejo Tončeta k peku po dve žemlji. Tonček pride in prinese le jedno žemljo. "Kje pa imaš drugo žemljo?" vpraša mati. "To je druga," odgovori Tonček. "Pa sem ti rekla, da prineseš dve žemlji," reko mati, "kam si dejal drugo?" "Jedno sem snedel, to pa je druga," odgovori Tonček.

Učitelj: "Naše mesto ima mnogo mostov; čemu so neki ti mostovi?" Učence: "Da se pod njimi reka odteka."

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK 511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, 52 Tu dobite najboljši CEMENT, APNO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo. MEHAK IN TRD PREMAG.

Oba telefona 215.

W. J. BRADY ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posestva. 508-9 Joliet National Bank Building JOLIET, ILL.

Urada telefon Chicago 100 Stanovanja telefon Chicago 3247 JOSIP KLEPEC JAVNI NOTAR 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL. v uradu zvečer do 8. ure ob nedeljah od 9-12

JOHN N. W. Phone 348 STEFANICH :::Slovenska Gostilna::: vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke. 915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Joliet Steam Dye House Professional Cleaners and Dyers STRAKA & CO. Office and Works, 642-644 Cass Oba telefona 488.

Geo. Svetlecich PRVI SALUN ONKRAJ MOSTA Chicago Telephone 3868. 107 RUBY STREET, JOLIET, ILL. DOBRODOŠLI!

Pazite na brez-vredne ponar-edke in glejte da dobite pristi-Richterjev Pain-Expeller z znamenjem Anchor Trade Mark, kot kaže slika. Cena 25 in 50c v vseh lekarnah ali pri naravnost nam pišite ponj. F. Ad. Richter & Co. 74-80 Wash-ington St. New York.

Chicago Phone 225.

W. J. BRADY ADVOKAT. Posojuje denar in prodaja posestva. 508-9 Joliet National Bank Building JOLIET, ILL.

ESPIRITU SANTO.

POVEST

Angleški spisala Henrietta D. Skinner.

Z dovoljenjem Harper & Bros. prestavil za A. S. Rev. P. F. Remškar.

Translation of ESPIRITU SANTO. By Henrietta Dana Skinner. Copyright, 1899, by Harper & Brothers.

(Dalje.)

XXVII. POGLAVJE.

Lady Ainsworth in njena mati sta se vrstili pri bolnici, da, etkmovali ste druga z drugo, katera bi mogla Espiritu bolje ustreči. Mali Maksim in njegova mati sta bila v vili pri Pepili, da bi ne bilo nobenega motenja. Disdier in Gentile sta stopala na lahko okoli in vedno bila pripravljena pomagati. Espiritu je ležala blede in nepremakljivo, vendar se je zdelo, da je zavestna in da ne trpi preveč. Njen pogled je bil hiren in udan. Sem in tja je pogledala po modri vodi spodaj, kjer se je veter igral z valčki. Griči ob obrežju so bili zaraščeni z oljko, mirto in citronami. "Raj!" je šepnila komaj slšno. "Margarita, kmalu ga bode videla!"

"Ali greš rada?"
"Ah, tako rada!"
"Kaj bode pa Teodor, dragica? Ali ga ne zapustiš nerada?"

"Ne bodeva ločena!" je šepnila tako tiho, da je Margarita še komaj razločila besede. Nekoliko pozneje je zopet odprla oči, katere so se svetile. "Adrijan je tu," je šepnila. "Margarita, pošlji ga k meni!"

Lady Ainsworth ni čula nobenih glasov. Ko je pa šla od bolnice skozi prednjo sobo, so prišli na njeno uho tihi glasovi konverzacije. Vstopila je v sobo. Videla je Daretija s pismom v roki in zemljevid na mizi. Razlagal je nekaj Disdierju in kneginji.

"Šel bode čez Modeno v Boscolungo," je razlagal. "Od tam gre v San Marcello, kamor pričakuje priti danes zvečer. Do San Marcello se je treba peljati pet ur navzgor iz Luca. Brzovogel sem že Bindo, da se poda takoj na pot, da ga sreča. Teodor mi je pisal, če bi se zakasnil, da ne bi mogel priti v San Marcello danes zvečer, bi šel naravnost iz Boscolungo v Prachia, kjer bi vzel brzovlak. Če bi bilo tako, potem ga Bindo zgreši. Če pa jaz vzamem prvi vlak v Prachia, se mi zdi, da pridem še ob pravem času. Sta samo ti dve poti. Oba ga ne moreva zgrešiti. Pripeljal sem se sem pred svojim odhodom, da zvem najnovejšo, in da vidim še enkrat njen ljubki obraz."

"Vprašala je za vas, grof Adrijan," je rekla lady Ainsworth, ko je prišla bližje. "Sedaj vas pričakuje."

K bolnici je šel sam. Ko je videl blede obličje, je vse upanje zapustilo njegovo srce, ali smejala se je prijazen in nežno, kakor po navadi. Ko se je sklonil nad njo, da jo poljubi, je zašepetala:

"Dragi Adrijan, hotela sem užiti še srečo, da ti povem, da te ljubim."

"Margarita?" je vzkliknil neverjetno.

"Da, dragi brat," je zopet zašepetala. "Ko sem bila se zdrava, nisem smela izdati skrivnosti, na pragu večnosti pa vidi človek vse v drugačni luči." Radi slabosti ni mogla več reči.

"Espiritu!" je zastokal. "Rad bi se odpovedal sreči, če bi to pomagalo tvojemu zdravju, če bi ti zopet ozdravela."

"Ali jaz grém rada," je šepetala. "Ne žalosti se radi Teodorja, z njim se bode vse dobro izteklo."

Videl je, da ji moči izginevajo, prepuštil jo je kneginji. Ko je šel skozi sosednjo sobo, je zagledal nekaj v drugi sobi, kar je ravnalo njegovo srce. Svatoška obleka Espiritu je bila razprostrta na zofi, poleg nje pajčolan in voščene cvetlice sv. Duha. Naslonil se je ob vrata in jokal.

Ko je čez nekaj časa povzdignil glavo, je videl lady Ainsworth stati ob njegovi strani. Bila sta prvič sama skupaj, odkar mu je odrekla pred skorim enim letom. Kako je bila spremenjena danes, kako drugačno je mislila o njem danes!

"Ubogí Teodor!" To je vse, kar je mogla reči. Ponudila mu je roke, obraz je imela stran obrnjen, Adrijan je hvaležno in spoštljivo stisnil njene roke.

"Lady Ainsworth!" jo je nagovoril tiho in s tresočim glasom. "Dobri Bog nam je poslal žalost, kjer smo pričakovali veselje. Ah, moj ubogi bratec! Kako bode prenašal dolga leta trpljenja in osamelosti? Za njo ne moremo jokati, zdi se, da nas rada zapusti. Jokajmo lahko sami zase, ker moramo še bojevati boj življenja v tem svetu žalosti in greha."

"Spustil bi njeno roko, ali ona ga je še vedno držala. Počivala je mirno v njegovi roki. Njegovo srce je bilo močno, skoro da ga ni zadušilo. Priznanih je njeno roko tesno na srce, in še ga ni izpustila. "Margarita!" je zaklical in se sklonil nad njo. "Margarita, moja ljubezna, pogledi me!"

Počasi je obrnila svoj lep obraz proti njemu, v trenutku sta stala v trdem objemu.

Ona je spregovorila prva. Skloniti se je moral čisto do njenih ustnic, da je mogel razumeti tihe besede: "Adrijan, Adrijan! odpusti mi!"

"Predraga, presladka Margarita, kaj ti naj odpustim? Nisi mogla ravnati drugače. Hvali Bogu, da sem vendar deležen tvoje nežnosti, tvojeja zaupa-

nja. Ne vem, zakaj čutiš drugače, dovelj je, da vem, da je vse drugače. Za me je vse to dar, usmiljenje, tem slajše, ker pride tako nepričakovano."

"Ah, Adrijan! Drznila sem te soditi, tebe, ki si toliko boljši, toliko bolj goreč!"

"Moja draga Margarita, moja žena, moja ljubezna! Midva se ne moreva prinerjati. Kajti hodiva oba po drugih potih in nebesa. Ti hodiš po poti nedolžnosti, jaz pa, ki sem grešnik, po poti pokore. Ali dragica, poti sta druga ob drugi, hodiva po njih roki v roki, pomagava in tolaživa drug drugega, ljubiva drug drugega v veselju in žalosti, v življenju in smrti." Nehal je za trenotek, bil je preveč prevzet. "Ah, moj Bog!" je vzkliknil tiho. "Ti si me blagoslovil, celo mene — to je preveč!" Počasi je ločil roke od nje, pokleknil pred njo, glavo držal vedno nižje, dokler se niso ustnice dotaknile roba njene obleke.

Ni mu branila tega, zdelo se je, da ga razume in da bi ga žalila, če bi mu ne dovolila to samoponizanje. Ko je počasi povzdignil glavo, je sedla na bližnji stol poleg njega in ga potegnila bližje k sebi, tako da je njegova glava počivala na njeni rami in so njena lica čutila vihanje gostih las.

Veseli pogled je postal žalosten. "Ali Margarita, preteklosti ne morem spreminiti. Ali moreš pozabiti, ker si tako blaženo odpustila?"

"Ah! Tiho!" je rekla. "Zakaj bi se spominjali še na preteklost! Veselimo se le, da je vse preteklo. Poslušaj Adrijan! Dobri Bog se ne spominja več odpuščenih grehov, zakaj bi jaz, ubogi Njegov otrok, ravnala drugače? In ali te ne ljubi tem več, ker ti je odpustil dolg?"

"Ah!" je vzkliknil veselo in olajšano. Obrnil se je proti nji in se je oklepal, kakor se otrok oklepa svoje ljube matere, ko mu pripoveduje žalostno in veselo zgodovino trpljenja Križanega."

Ropot kočije, ki se je vedno bližal, ju je vzdramil. Vstala sta pokonci.

"Margarita, zame izhaja veselje življenja. Iti pa moram in stopim pred ubogega brata in mu sporočiti, da je veselje za njega vedno zašlo."

Žalostna sta pogledala drug drugega. Nič nista mogla reči. Njegovo dušo more tolažiti le Oni, ki jo je ustvaril.

Laški vlak je vozil jako počasi. Solnce je že zašlo, ko so prišli do postaje, kjer so morali vlak spremeniti za Luca. Daretti je bil edini potnik prvega razreda. Postal je nejevoljen, ko je slišal, da se vrata odpirajo.

"Zakaj nisem podkupil sprevodnika?" je mislil, potem pa veselja poskočil in vzkliknil: "Oreste!"

"Tu sem, moj dragi gospodar! Commendatore mi je poslal vaše brzovojke in mi naročil, da vam sporočim njegove načrte."

Lokomotiva je zaživžgala, sprevodnik je zaprl vrata kupeja. Daretti je potegnil Oresta k sebi. "Povej mi, ali je Commendatore na potu v San Marcello?"

"Da. Odpravil se je na pot pol ure po tem, ko je sprejel vašo brzovojko. Nekako ob tem času bode že v San Marcello. Ako ni sledu o grofu Teodoru, gre proti Boscolungo."

"Ne smemo izgubljati časa," je vzdihnil Adrijan. "Oreste, videl sem jo, konec ni daleč. Zdelo se mi je, da je obdana od angeljev, da jo spremijo v nebeški raj."

Oba sta se spoštljivo odkrila.

Misel, da pleza brezskrbno in veselo po hribih in se veseli poročnega dneva, ona pa v takem trpljenju! Ah, Bog, kaj naj naredimo, da ga najdemo in privedemo k nji, da ji vsaj še enkrat gleda v oko? Nikdar ne bi pozabil rane, če ne bode mogel biti prisoten pri njeni smrti! Adrijan se je naslonil nazaj in vil roke. Ljubil je svojega brata nad vse, skrbel je za njega, ko da bi bil njegov oče. Zdelo se mu je, da bi lahko s svojim klečal ob smrtni postelji svoje Margare, če bi to pomagalo svojem ljubljenu bratu, če bi ga to rešilo žalosti in trpljenja.

Oreste ga je potipal po rami. "Imeli ste dolgo pot iz Genoe. Solnce vas je peklo in žalost vas je trla. Pred seboj imate še žalostne ure. Lezite tu, gospod, in počijte. Oreste je z vami in vas bode poklical, ko pridemo v Pracechio."

"Prav imaš, Oreste! Rahim moči, da izpolnim težko nalogo." Adrijan je stegnil svoje trudne ude na blažnab, Oreste mu je pripravil zglavje in ga odel s suktnjo. Nad lučjo je pritrtil kos papirja, da se mu ne bi bliščalo. Adrijan je položil ljubezljivo svojo roko na njega. "Pravi blagoslov, da si ti pri meni," je vzdihnil.

"To vem, dobro vem, gospod," je rekel Oreste simpatetično. "Kar se tiče 'Ta novega' — nikdar ga ni nazival drugače, ko 'ta novi' — je brez dvoma dober človek, mogoče, da je

bolj spreten pri delu, ali gotovo ne nič o sentimentu službe."

Adrijan se je smejal karakterističnemu izrazu boljših laških narav. "Povej mi kaj o samem sebi," je rekel Adrijan. "Ali si srečen? Ali je Consiglio srečna?"

Oreste je postal čisto rdeč, obraz je obrnil zmeden proč. "Nisem pol dovolj dober za njo, Consiglio je pravi angelj in je zadovoljna z menoj."

"In ti si jo zapustil in se podal sem?" "Ne bi jo imel tako rad, če bi sama ne želela tega. Rekla mi je, da ostane pri vas, dokler me rabite."

Adrijan je bil ginjen. "Poslušaj," je rekel in zardel. "Tudi jaz sem našel angelja, ki pravi, da bode zadovoljen z menoj."

V trenutku je bil Oreste pred njim na kolenih. "Potem je vse prav!" je vzkliknil veselo.

"Kaj je prav?" ga je vprašal Adrijan. "Ali kaj ni bilo v redu?"

"Oprostite, gospod, če sem indiskreten, mislil sem — bal sem se —"

"Kaj? Povej mi, Oreste, česa si se bal?"

"Ah, gospod, vi niste bili kakor preje, če smem tako reči, odkar sva zapustila London. Bal sem se, da niste bili srečni. Oprostite mi, gospod, vem, kako sem se sam počutil, predno mi je Consiglio dala svojo besedo in srce. Bode vesela kakor jaz, ko izve, da ste našli, po čemur je hrepenco vaše srce. Sedaj uživava lahkim srcem srečo."

"Srečo?" je vprašal zategnjeno Adrijan. "Ali več, Oreste, da bi se rad odpovedal svoji sreči, če bi mogel prineseti le žarek sreče mojemu ljubljenu bratu?"

"Bog mi odpusti, da sem govoril o sreči v takih okoliščinah, mislil sem le na vas," je rekel skesano Oreste. "Ali nikar si ne jemljite tega preveč k srcu. Mogoče so se zdravnik motili, mogoče da Espiritu ni tako bolna, če pa je, nas doleti žalost, katera pride prej ali slej. Ustvarjena je bolj za raj ko za zemljo, in če jo dobri Bog vzame k sebi, bode Teodor že vedel, kako mora doprinesiti žrtve!"

Adrijan se je obrnil proti steni. "Gledal sem le na človeško stran Teodorjeve žalosti," je rekel sam sebi. "In ta me spominja, da smrt za kristjana ni ubupanje in žalost. Da, Teodor se bode udal v božjo voljo, in Espiritu bode svetnica, in bode molila za nas vse." Zatisnil je oči in hotel opraviti nekaj molitve. Monotonno ropotanje vlaka, osenčena luč, mrmranje Oresta, ki je molil rožnivec, vse to je bilo balzam za njegove trudne živce in kmalu je zaspal. Sanjal je sladke sanje. Adrijan in Margarita sta bila obdana od otrok, ki so se igrali, nad njim sta pa plula Teodor in Espiritu in pela sladke, nebeške pesmi.

Lahek udarec na rami ga je zdramil. "Blizamo se Pracechiji." Hotel se je otresti prikazni, katero je videl v sanjah. "Ta novi" se je pokazal in je pobral prtijago. Oreste je izbral kočijo, ki je najbolj odgovarjala za dolgo vožnjo.

"Od tu do Cutigliano ne gre pot preveč navkreber," je rekel lastnik, ki je prišel z njimi do vrat. "Tu smo dvatisoč čevljev nad morsk gladino. V Cutigliano so le sto čevljev višje. Od tam naprej bode te pa rabili še enega konja, da se prepeljete čez Passo dell' Abetone. Bosulongo je dvatisoč štiristo čevljev nad nami."

Novi sluga je sedel pri kočijažu, ki je bil jako malobeseden. Adrijan, ki se je usedel v kočijo, je potegnil Oresta k sebi. Prižgali so luči. Kočijaž je pokal in peljali so se precej urno v temo.

XXVIII. POGLAVJE.

Noč je bila jasna, zvezdice so mrgljale na nebu. Luna pa ni svetila. Bližnje gore so s svojo senco vse stemile. Luči na kočiji so ustvarjale čudne sence med drevesi. Dobra pot se je vila med kostanji in hrasti, tu in tam je žuborel mal potok čez pot in hitel proti morju. Potniki so bili mrtvi za naravno lepoto. Poslušali so, če bi slišali od daleč ropotanje koles. Danilo se je že, ko so se bližali Cutigliano. Ustavili so se v gostilni, da spočijejo konje in da poizvedo od gostilničarja, če je kaj čul o Teodoru. Bili so dobri znanci, ker so bili vsi udje planinskega društva.

"Njegova visokost je prišla pozno včeraj v San Marcello in šla še isto noč naprej proti Boscolungo. Nek fant je prinesel vest, da se je grof zamudil in da ne pride sem do poldneva. Naročil je, da imamo spočite konje pripravljene, da se popelje od tu naravnost v Pracechio."

"Tako se hočem odpeljati v Boscolungo, da ga srečam tam," je rekel Adrijan. "Bog dodeli, da se ne zamudi. Ta zamuda ga lahko mnogo stane. Ne smemo niti trenotka izgubiti." "Ubogí mladenič!" je mrmral gostilničar. Njegova žena, katera je prišla vsled ropota kočije, je ponovila isto za njim.

Novi konji so bili upreženi v kočijo. Konjem so dale na glavo velike slamnike, da bi jih solnce preveč ne peklo. Cesta se je vila ob eni strani ko kača. Imeli so za seboj že kostanje in hraste, prišli do velikanskih smrek. Zrak je bil svež in močan. Junjsko solnce ni bilo prevroč, ker je bil gorski zrak tako hladen.

Prišli so do hotela Abetone, ki je bil prejšnja leta mitnica, sedaj pa priljubljeno letovišče laške aristokracije. Bilo je že poldne, Teodor še ni prišel. Bindo in Adrijan sta bila neizmerno žalostna, komaj da sta se še premagovala.

"Skozi prelaz ne pelje nobena druga pot, ne mogla bi ga izgrešiti," je rekel Bindo. Potem sta še čakala in pazila. Bindo je vzel v roke svoj daljnogled in gledal v daljavo, kjer je bila odprtina v gozdu. Zahajajoče solnce ju je prestrašilo.

(Konec prih.)

Zdarma pre pruhovitych NA ZKUŠKU PLAPAO.

Zlatu medailu a diplomu obdržal nad včetkymi konkurentmi na medzinarodnej vystave v Rime a glavnu cenu v Parizi. STUARTS PLAPAO-PADS su vytečne v liečeni pruhu, liečia tie najboršie formy pruhu v domacnosti brez toho, že by obmedzovaly prácu a su veľmi lacne.

PRUH VYLIEČENY,

pomoču STUARTS PLAPAO-PADS, znamena toľko, že mozte odhodit boľ asti zapričinjuce pasy vobec, bo PLAPAO-PADS su zhotovene ku vyliečeni pruhu a nie len ku jeho zadržani; ale ponevač su robene tak, že same priľhaju, tak eniziadnej obavy, že bysa sľmknuly dolu nasledkomte su zavažnym faktorom pri zadržani pruhu. Niet žiadnych remenov, pračiek alebo pier su makke jako samet — ľahko sa pripravia. PLAPAO LABORATORIE su: Block 1612 St. Louis, Mo., a pošlu každemu Plapao na zkušku, kto o ne odpiše. EoF.

*****GERMAN*****
Loan & Savings Bank
MARTIN WESTPALL
212 N. Bluff Street JOLIET, ILL.

ROST & KRETZ

— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMOCK
Posebnost so naše
"The U. S." 10c in "Meerschbaum" 5c
Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na
108 Jefferson Street, Joliet, Ill

SVETOVNA VOJNA

z 33 slikami in zemljevidom Avstro-Ogrske je izšla in se dobi pri:
V. J. KUBELKA,
538 W. 145th Street, New York, N. Y.
Chi. tel. 3399 N. W. tel. 1257

Louis Wise

200 Jackson St. JOLIET, ILL.
gostilničar
VINO, ŽGANJE IN SMOCKE.

Sobe v našem in Lunch Room
Chi. Phone: Office 658, Res. 3704
Uradne ure:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravnik
Joliet National Bank Building
4th Floor, Room 405.
JOLIET, ILLINOIS.

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje
EAGLE EXPORT
ter je najboljša pijača
E. Porter Brewing Company
Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.

JOLIET CITIZENS BREWING CO.
North Collins St., Joliet, Ill.

Pijte "Elk Brand" pivo
Izdelovalci najboljšega piva sodčih in steklenicah.

Union Coal & Transfer Co.
515 CASS STREET, JOLIET, ILL.
Piano and Furniture Moving.
Chicago tel. 4313. Northwestern tel. 411

W. H. KEEGAN
POGREBNIK.
Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebника se obrnite na to tvrdo in prepričani bodite, da boste najboljšje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

J. & A. Paserter
se dobijo najboljšje sveže in prečišene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba naše geslo.
Ne pozabite torej obiskati našo našej mesnici in groceriji na voglu Broadway and Granite Streets.

Vse delo jamčeno.
POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.
W. H. KEEGAN,
Telefona št. 100 — vsak čas.
Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill. Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1111

Fred Lehning Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.
Cor. Scott and Clay Sts. Both Tel cphones 26. JOLIET, ILLINOIS

N. W. Phone 809.
MIHAEL KOČHEVAR
SLOVENSKI GOSTILNIČAR
Cor. Ohio in State Sts. Joliet, Ill. 104 Jefferson St., blizu mosta, Joliet, Ill.

ter je najboljša pijača
E. Porter Brewing Company
Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.